

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. 30 kr., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

K agrarnemu vprašanju.

x. Pri lanski agrarni enkëti poudarjalo se je mej drugim, da od vseh panog poljedelstva le še živinoreja obeča nekaj dobička, žito pa in sočivje da še stroškov pridelovanja ne pokrivata. Žito, zlasti pšenica je vsled ruske, rumunske in ameriške konkurencije in vsled zvišanih carin na žito ob nemški in francoski meji palo na tako nizko ceno, da kmetu nikakor ne kaže, da bi ga več prideloval, nego potrebuje za lastni užitek. V novejšem času pristopila je še tudi azijska Indija, katera čim dalje več pšenice izvažajo v Evropo ter Angleško oskrbuje in mu jej s tem daje dvojni dobiček. Angleške ladje imajo na povratku iz Indije domov dovolj tovorov, Angleži pa žito plačujejo s srebrom, ker v Indiji še velja srebrna valuta, dočim se drugod izvzemši Avstrijo in Rusijo zahteva zlato.

Nasvet, poprijeti se živinoreje, izviralo je iz spoznanja, da je za več desetletij, dokler se Amerika ne bode gostejše obljudila, ni pričakovati za žito dovoljnih cen. Živina pa se je nekaj let sem lahko in primerno drago prodajala. Toda v poslednjem času vršil se je tudi glede živinskih cen jako velik in za živinorejce nevšečen prevrat. Goveja živina plemenska, ki ni za mesarja, pocenila se je za 20 do 30%, ravno tako ali še več prašiči, katerih se zlasti na Kranjskem veliko pita in v Ljubljano priganja na tržne dneve.

Ali je tudi tej neprijetni prikazni kriva ameriška konkurencija in ali bo novi svet res spodjedal vse pogoje obstanka v stari Evropi? Priznati se mora, da Amerika močno upliva tudi na živinske cene, če prav so letos še drugi faktorji potisnili ceno tako močno nazaj. Pridelalo se je namreč tako malo krme, da so mnogi lastniki prisiljeni prodati nekaj živine, kar bi sicer ne bili storili. To velja za goved. Pri prašičih pa odločuje cena za špeh in ravno na to upliva Amerika. Sploh bode tudi v tej panogi poljedelstva, živinoreji, na katero smo se še najbolj zanašali, ameriško blago čim dalje bolj pritiskalo na ceno; kajti ameriški zemlje lastniki so tudi spreviedeli, da s preveliko žitno produkcijo le samim sebi škodujejo in so, kakor smo že o drugi priliki poročali, letos za 3 milijone akrov manj nego lani s pšenico nasejali. Prazne prostore pa ali puste za pašo ali jih nasejajo z živinsko krmo, deteljo itd. Ravno s tisto čudovito energijo, s katero so poprej izkrčili milijone akrov gozdov, spremenivši je v njive, lotijo se zdaj z živinorejo in to s tem več-

jim vspehom, ker imajo na neizmernih planjavah prostora dovolj za neštene črede goveje živine, konj, ovac, svinj itd. V shranjenji mesa prišli so tako daleč, da se meso v Ameriki zaklane živine na Angleškem sveže prodaja. Baš te dni bilo je čitati, da se celi v Ameriki zaklani voli lahko prevažajo v Evropo, in da meso ostane sveže in nepokvarjeno.

V vzgled pa nam morajo biti Amerikanci glede njihove skrbi za žlahtna živinska plemena. Nobena vsota jim ni previsoka za nakup plemenske živine, ki je za dobro spoznana. O cenah, ki se plačujejo onkraj Atlanskega morja za tako živino, se pri nas živinorejci niti ne sanja. Holandska krava na primer prodala se je od firme Smiths za 2500 dolarjev (dolar = 2 gold. 30 kr.), telica Mercedes za 4000 dol.; junec Gilderoy za 5000 dol. in Jersey-ski junec Uproas celo za 10.000 dolarjev ali nad 20.000 gld. Na Kranjskem bi se že za ta denar kupila cela graščina, z vsemi junci vred. Zato pa se je živinoreja v Ameriki tako povzdignila, da so v Zjedinjenih državah pri poslednjem številjenji našli že 34 milj. goveje živine. Domače plemeno se je popolnem opustilo in da bi se čisto iztrebilo, sme vsak pobiti junca domačega plemena, če ga vidi kje zunaj na poši.

Amerika bo torej prevzela oskrbovanje Angleškega z mesom, kakor je to že storila glede žita, in tako pritiskala na živinske cene. Avstrija, dasi bi kot poljedelska dežela morala veliko več žita in živine izvažati, nego uvažati, kaže sicer letos pri žitu ugodnejše razmere, pri živini pa se je skrčil izvoz. Meseca avgusta na primer se je izvažalo žita 477.234 kv., uvažalo (iz Rumunskega in Rusije) 324.129 kv. mimo 361.148 kv. izvoza v istem meseci 1884 l. in 236.754 kv. uvoza. Živine se je izvažalo meseca avgusta: ovac 29.336 (l. 1884 pa 110.884), prašičev 2258 (l. 1884 — 8618) in krav 776 (l. 1884 — 1745). Uvažalo se je tisti mesec ovac 14.760, prašičev 30.477 in volov 5586 repov. Iz jednega meseca se ne da sklepati na celo leto, pa sploh se čuje, da letos ne gre toliko živine preko meje, kakor pretekla leta.

Agrarno vprašanje, že samo na sebi zamotano, postalo je za velik del Evrope pravi gordiški voz, katerega razvozlati se tudi velikemu nemškemu državniku ne bode posrečilo, dokler bo Evropa morala rediti dva milijona oboroženih mladih mož, ki so najbolj sposobni za delo, pa vsled nesrečnih političkih razmer produktivnemu delu odtegnjeni. Ne le da manka toliko krepkih rok, morajo ostali še povrh skrbeti vsem tem za živež, obleko, orožje itd. In drugo ne manjše breme so državni dolгови, za katerih obresti mora donášati tudi poljedelec svoje krvavo zaslužene krajcarje. Olajšajo naj se bremenam zemljedelcem, kar pa je le mogoče po radikalnem preustroju mejnarodnih odnošajev, in potem bo tudi naš kmet shajal in z njim vsi drugi stanovi vzlic ameriški konkurenciji. Če pa jemlje kmetu država 22-7% od čistega prinosa, če dežela, okraji in občine terjajo drugo četrt dohodkov in če to, kar bi ostalo, požrejo podedovani dolгови in če mora kmet vse te dolžnosti plačevati, ima li kaj prinosa ali nič, potem nobena še tako dobro izmišljena naprava ne bo pomagala in kmetski stan bo, kakor malobolturniški žrtva naših socijalnih in državnih razmer.

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja dne 18. decembra 1885.)

(Konec.)

Poslanec Dežman zelo toži, da ga je poslanec Detela klical na mejdan, ker se je posmehoval

napadom na deželni odbor po baronu Schweglu. Pravi, da se mu je smehljanje, za katero pa tako rekoč ne ve, zaračunalo za veleizdajstvo. Prosi deželni zbor, naj ga oprosti vse odgovornosti v zadevi oddaje naklade na žgane pijače. Opominja tudi, kako strogo in brezozirno je prejšnja narodna večina deželnega zbora napadala nemške deželne odbornike. On (Dežman) da je bil vsekdar strašno ponižen (!Kdo se ne smeje!) Ko je razsojal delovanje deželnih odbornikov, in da nikdar ni delal rekrimiacij. Sklicavati bi se moral na zapisnike sej deželnega odbora, a za Boga. Kdo se bode na taka poročila sklicaval, katera so tako slabo spisana, ker ni stenografa. V obče pa trdi Dežman, da je vsekdar nasprotoval, da bi se doklada oddala najemniku in toži, da mu je odnesel poslanec Detela vse orožje (das ganze Rüstzeug), ker je imel Detela pri sebi nemško pisane zapisnike deželnega odbora sej. (Z žalostjo beležimo faktum, da narodna večina deželnega odbora dá pisati nemške zapisnike, kakeršne smo slišali čitati v deželnem zboru. Opom. por.)

V obče pa želi g. Dežman jako strogo kritiko in bo zmirom vesel, ako se bode vršila. Mnogo prošelj odbilo se bo od strani deželnega odbora kar a limine, in če bode on (gospod Dežman) kaj zagrešil pri kakem sklepu v deželnem odboru, prav rad bode izjavil: „Ego peccavi!“

Deželni glavar grof Thurn izjavlja, da se vsa važnejša določila, o katerih ima sklepati deželni odbor, posebno pa pogodbe dostavijo vsakemu gospodu deželnemu odborniku ad circulandum, da ima časa dovolj iste premišljevati. Isto se je zgodilo i s pogodbo skleneno o nakladi na žgane pijače z gospodom Deklevo. Tedaj je gospod Dežman to pogodbo ravno tako natanko poznal, kakor vsaki drugi deželni odbornik.

Deželni odbornik Detela opomni proti trditvam Dežmanovim, da je natanko poznal pogodbo z Deklevo, a da niti jedne same besede ni črhnal (Klici: Čujte! Čujte!) Le to je naglašal g. Dežman v jednomer in to je bila jedina njegova opazka, naj se doklada na vsak način odda v zakup in naj dežela v lastni režiji iste ne pobira. Ko je ponujal g. Deklevo le 25.000 gld. in je on (Detela) zahteval vsaj 25.600 gld. in se je slednjič vsprejel posredovalni predlog deželnega odbornika namestnika dr. Dolencu, naj se določi 25.500 gold., ni pri vsej tej obravnavi g. Dežman ničesar oporekal, zatorej je denašnje njegovo vedenje malo čudno, in g. Dežman je solidarično odgovoren za vse sklepe deželnega odbora v tej zadevi z drugimi člani odbora. (Občna pohvala.)

Poslanec Kersnik opomni, da je jako umestno da se pri vsakej debati osvetle posamične trditve govornikov. Danes zahteva gospod Dežman o delovanju deželnega odbora „ein strenges Gericht“ to je: ostro sodbo, ali v lanskem zasedanju deželnega zbora, ko se je razpravljalo o tem, za koliko tisoč je g. Dežman dovoljeni kredit za stavbo muzeja „Rudolfinum“ prekoračil in je poročevalec narodne večine dr. Poklukar sicer obžaloval, da se tako malo točno izvršujejo sklepi deželnega zbora, končno vender v imenu finančnega odseka nasvetoval, naj se odobri večji izdatek za „Rudolfinum“, takrat ni klical Dežman „ein strenges Gericht“, ampak se prav prijazno zahvalil „für die nachsichtige Beurtheilung.“ (Smeh in občna veselost mej poslanci in poslušalci.)

Baron Schwegel trdi, da so bile njegove opazke

zgodj stvarne, le v prid stvari sami. On da ni imel namena nikogar napadati izmed udov deželne odbora, in poslanec Murnik je v njegovih očeh in gotovo v očeh vsacega poštenjak, je li tu navzočen v zbornici, ali ne. Tudi grajati ni bil njegov namen, le stroge določbe je nasvetoval, kako je ravnati deželnemu odboru pri oddaji te naklade. Nikakor ni zmatral te zadeve za strankarsko vprašanje, kar je najbolj s tem dokazano, da njegovi pristaši v deželnem zboru o predlogih, katere je nasvetoval, ničesar prej vedeli niso. Ravno tega ni on hotel, da bi se ta zadeva obravnavala kot strankarska, ali s tem, da se je kot taka označila, zastupila se je vsa ta zadeva. Sploh pa misli baron Schwegel, naj se nikar na steno ne slika, česar ni nikdo trdil, kajti drugače se bi znalo misliti: „Qui s'excuse, s'accuse“ (Kdor se izgovarja, se obtožuje) (Oporekanje.)

Poslanec dr. Samec opomni na opazke poslanca Luckmana, naj bi deželni odbor raje obravnaval z obrtniki in trgovci zaradi te doklade, da je že ustanovljenih 13 odborov, ki hote prevzeti nabiranje te doklade, ker vsi žele, da bi bili gospodarji v svoji kleti. Vsprejme se potem konec debate.

Poročevalec poslanec Šuklje izjavlja, da je njegov položaj na vsak način težaven in kočljiv. Poročilo njegovo v tej zadevi vzprejelo se je v finančnem odseku splošno in tudi dva gospoda nasprotne stranke sta bila z njegovim poročilom popolnem istega mnenja.

Govorilo se je v finančnem odseku zmirom le o tem, da se pri razpravi o tej zadevi loči stvar tako, da se danes razpravlja le pro praeterito, da se bode pa še natančneje govorilo pri proračunu deželne zaklada, h kateremu spada ista naklada pro futuro. Ločiti hotela se je vsa stvar s popolnim pritrjevanjem vseh udov finančnega odseka, zato ni vidno, kako je g. baron Schwegel, kot jako izurjen parlamentarec, pomešal obe zadevi, ki sta strogo ločeni, in ko ne gre nasvetovati resolucije za pretekli čas, ker se itak pripravlja resolucija za prihodnost. Kar je govorniku predbacival baron Schwegel, ko da bi bil hotel deželno vladno napadati ali jej kaj predbacivati, mora govornik odločno oporekati. Niti na um mu to ni prišlo, navel je le faktum, da pač prej ni bilo mogoče, da se je pobiranje te doklade od Nj. Velečastva dovolilo. S tem pa vendar ni izraženo nikako očitjanje proti vladi, da se to sploh zgodilo ni. A tudi takozvane filologične grehe govornikovega poročila je baron Schwegel zasledoval. Ako pravi poročevalec v poročilu, da se je zakup te naklade oddal „pod roko“, ni s tem izrazom nikakor trjeno, da bi se bil oddal tako „entre nous“ nego naglašano je le, da se je moral oddati zakup brez natečaja, ne po javni dražbi, ker zato pač ni bilo časa. Napadala se je tudi pogodba, katero je sklenil deželni odbor, in kritikovali so se posamični paragrafi dotične pogodbe. Žal da ni poročevalca g. deželnega odbornika Murnika navzočnega. On bi kaj lahko razpršil vse napade na narodno večino deželne odbora. To se bode še pri obravnavi o deželnem proračunu zgodilo, ko pride ta zadeva zopet na vrsto in dotlej bode gospod cesarski svetnik Murnik vsaj toliko okrevljal, da bode prišel v zbornico in sam razveljavil vse neopravičene napade. Baron Schwegel stisnil je nezaupnico za narodno večino deželne odbora v sicer jako oglašeno rahlo obliko, to je gotovo, da baron Schwegel kot izkušen in zveden diplomat drugače ravnal ne bode. A treba samo skleniti to zaklavzovano nezaupnico, potem se bodo že slišali komentari o njej, „o nationaler Misswirtschaft in Krain!“ (se je mej tem v „Neue freie Presse“ že naglašalo. Op. poroč.) In vendar je čudno, da mož kateri sedi takorekoč v deželnem odboru že od dneva, ko se je ustava porodila, g. Dežman, ni imel nikakeršnih ugovorov proti sklepom deželne odbora in da je g. Dežman torej ravno v istej meri za vse sklepe v tej zadevi ravno tako odgovoren kakor vsi drugi deželni odborniki. Baron Schwegel trdil je na podlagi takozvanih gotovih virov, „verlässlicher Quellen“, kakor on pravi, da bi se dobilo za to naklado lahko, ko bi se le razpisala, do 120.000 gld. To je neverjeten račun, iluzoričen, tacega ni delal strokovnjak, kajti po tem, po poslanci baronu Schweglu naglašanim računom bi moral vsak človek na Kranjskem izpiti vsaj 15 litrov žganih pijač, in trditi se gotovo sme, da se na Dolenjskem jako malo žganih pijač popije, da tudi nežni spol ne pije žganih pijač, isto tako inteligencija, katera vendar ni tako neznatna v deželi. Opozicija bi vendar morala postopati v

tej zadevi z dosta manjšo ostrino, treba jej je bilo uvaževati, da denarni dobiček te postave ne izvira od njene strani, a da je le narodna stranka s to postavo deželi kranjski pridobila veliko denarno korist. Treba se je spominjati na izjavo poslanca barona Apfaltrerna v seji 18. oktobra 1884, kako se je protivil sklepu v tej zadevi in vsa nemška stranka ž njim. Nti 25.000 gld., pravi prof. Šuklje, ne bi imela dežela kranjska iz tega davka, da bi gospodje nemške manjšine takrat imeli večino v kranjskem deželnem zboru. (Dobro! Dobro!) O tej postavi narodna slovenska stranka pač lahko naglaša: „Ipsi fecimus!“ Res je, eksperiment je bil, kar smo z novo doklado hoteli, ledino smo orali, ali efekt je popolnem naš, narodni slovenski stranki se mora pripisati in tega ne bodemo nikdar pustili izbrisati. (Živahna pohvala vseh narodnih poslancev in poslušalcev.)

Poslanec baron Apfaltrern naglaša, da njegova stranka ni nasprotovala obdačenju žganih pijač, a da je hotela dotični postavni načrt le preurediti.

Poslanec Luckman trdi, da ni bil navzoč pri glasovanju o tem poročilu.

Poslanec dr. Mosche kot načelnik finančnega odseka zatrjuje, da je bil g. Luckman s poročilom g. profesorja Šukljeja o tej zadevi pro praeterito popolnem zadovoljen, ker se je naglašalo, da za prihodnje postopanje deželne odbora o tej zadevi (pro futuro) pride drugo poročilo finančnega odseka.

Ko hoče poslanec Luckman tej trditvi oporekati, jo poslanec dr. Mosché vnovič z vso odločnostjo ponovi.

Poslanec in odbornik Detela jako odločnim glasom izjavlja, da deželni odbor ne išče nikakega priznanja, in da prav brezskrbno posluša stvarno kritiko, a da on odločno oporeka temu, kakor da bi se bil izgovarjal, kajti on kot deželni odbornik, svest si svojega vse-skozi poštenega postopanja nema se ničesar izgovarjati. S povzdignjenim glasom zakliče konečno nemškim poslancem nemški: „Das war eine nicht nachgewiesene Verdächtigung!“ (Občno pritrjevanje narodnih poslancev.)

Poslanci baron Schwegel naglaša, da ni treba poslancu Deteli izgovarjati se, ker je o tem vsak razgovor odveč. Pri glasovanju vsprejme se predlog finančnega odseka, ko se je prej z veliko večino sklenilo da se deželni zbor posamičnega razgovora o predlogih Schweglovih ne udeleži. Potem se seja sklene.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 29. decembra.

Pogajanja mej avstrijsko in ogersko vladno zaradi obnovljenja pogodbe zadele so na velike težave. V carinskih in bankinih zadevah prišli sta močno navskriž avstrijska in ogerska vlada. Posebno avstrijski finančni minister se hudo ustavlja pretiranim zahtevam Ogerske, ki bi rada take carinske določbe, ki bi v prvej vrsti koristile samo ogerskemu kmetijstvu, zraven pa škodoval avstrijske obrtniki.

Vnanje države.

Ruska carica je dovolila prve črnogorske gimnaziji na Cetinji, ki se ravno sedaj snuje, 2000 rubljev letne podpore iz svoje privatne blagajnice.

Srbski kralj je pomilostil bivšega urednika radikalnega lista „Odjek“, profesorja Gjaja, ki je bil zaradi političnega zločina obsojen v večletno ječo. To je prvo pomilostenje v Srbiji. — Veliko začudenja vzbudila je v Belem gradu vest, da se je učitelj Stuparović prijavil policiji. Stuparović se je udeležil poslednjega Zajčarskega ustanka ter je potem bežal v Rusijo, kjer se mu je jako dobro godilo. Vojno sodišče ga je odsotnega bilo obsodilo na smrt. Policija je brzojavila kralju v Niš, ali naj se takoj izvrši smrtna obsodba. Kralj je odgovoril, da naj se še počaka. — Kakor se govori, dalo je ministerstvo svojo ostavko. Pričakovati je, da se hitro reši ministerska kriza, kajti kralj je Belgrajski deputaciji obetal, da se bode korenito premenilo notranje vladanje. Izražal je željo, da bi se bolj približale politične stranke druga drugej, da bi bilo moči ustanoviti močno vladno, katera bi se povsod ozirala na voljo naroda. — Narod je še vedno jako vojevit. Iz več krajev mislijo h kralju poslati deputacije, da bi se nadaljevala vojna, ko poteče premirje, in sklicala velika skupščina. — Ministerski svet je sklenil, da se še ne demobilizuje vojska. Najbrž se boji vlada kake ustaje, ko bi vojake poslali domov in bi po vsej deželi izvedeli o poslednjih vojnih neuspelih. Sedaj še skoro po vseh srbskih krajih nič prav ne vedó, kako je bila srbska vojska tepena. Inozemskim listom se je bil zabranil ugod v Srbijo,

domači so pa vso stvar jako zavijali in olepšavali. Ravno ta nevednost je mnogo kriva, da narod tako sili, da bi se vojna nadaljevala.

Dopisnika „N. Fr. Pr.“ je prišla bolgarska policija zaradi njegovih neresničnih poročil, da so Bolgari napali srbske vasi in ropali. Odpeljali so ga v Lom-Palanko, kjer so ga sicer izpustili, a so ga postavili pod policijsko nadzorstvo in mu prepovedali ostaviti mesto.

Kako sodijo Vzhodnorumeliji o postopanju ruskega carja, kaže dopis „Pokroka“ iz Plovdiva. Dopisnik pravi, da je izvedel, da je jeden od poslancev, kateri so šli vsled sklepa raznih taborov, na katerih se je narod izraževal za zjedinenje, h konzulom, tako le nagovoril ruskega konzula: „Naznanite vašemu vladarju, da družega ne želimo, kakor zjedinenje. Pokojni car, naš osvoboditelj, poročil nam je po generalu Obručevu, da bode Rumelija obstala le kaka tri ali štiri leta. General nam je objavil na glavnem trgu: „Berolinski dogovor je vas razdelil, a car vam pošlje 160.000 pušk. Vežbajte se, da se osvobodite, ko pride čas.“ Čas je prišel. Izpolnili smo voljo našega osvoboditelja; ako se njegov naslednik ustavlja zjedinenju, ustavlja se volji svojega očeta.“

Ker so turška oblastva izvedela da prihajajo iz Grške emisariji, ki razširjajo revolucijske tiskovine in sploh skušajo podpihati ustajo, ukazal je Solunski generalni guverner policiji, da strogo nadzorujejo tujce, ki prihajajo po železnicah ali pa na ladijah. Do sedaj so že prijeli več mladih Grkov, ki so bili kot Turkinje preoblečeni. Pri njih so našli kompromitujoča pisma. Izročili so je vojnemu sodišču.

Pred sedmimi meseci sta mati in sestra miridskega kneza Trenk Dode bili iz svoje hiše pobegnili v palačo francoskega konzula v Skadru iz strahu pred Turki. Francoski konzul ja je vzel v svoje varstvo. Sedaj sta se pa vrnila v svojo hišo, ker so jima turška oblastva obljubila, da njima ničesar ne bodo storila.

V italijanski zbornici poslancev prigodil se je bil 19. t. m. velik škandal povodom neke interpelacije na naučnega ministra Coppino. Ta dogodaj je tudi nekoliko pojasnil, kako malo prijazni so italijanski parlamentni krogi Avstriji. Ko je bil hrup največji, udaril je novi minister vnanjih zadev, bivši veleposlanik na Dunaji, grof Robilant, ob mizo in zaklical: „To je pa vender že preveč!“ Te besede so pa še le razkačile poslance. S pestmi žugajoč blizali so se ministerskej mizi in kričali: „Ven z avstrijskim ministrom! Nazaj na Dunaj! Tu ni avstrijski parlament! Mi ne trpimo ministerskega ukazovanja! Opravičiti se, ali pa proč od tod!“ Slišale so se pri tej priliki še druge besede, sovrážne Avstriji Grof Robilant stal je nem in osupnen in čakal, kaj da bode. Čez jedno četrt ure se je pomirila zbornica.

Francoski senat je na 26. dan t. m. vsprejel tonkinško predlogo z 225 proti 61 glasom. V senatu vlada ni imela tako hude borbe, kakor v zbornici. Senatorji so večinoma zmerni in previdni politiki, ki so dobro preudarili, da se ne strinja s častjo Francoske, da bi sedaj izpraznili Tonking. Radikalci, ki so največji nasprotniki vladne tonkinške politike, imajo le malo zastopnikov v senatu.

Nemčija je sklenila s zanzibarsko državo jako ugodno prijateljsko, trgovsko in plovbeno pogodbo. Pogodba se je podpisala na krovu nemške vojne ladije „Bismarck“. V Berlinu jo bo prinesel nemški pomorski častnik, ki je že na potu. Nova pogodba, ki bode nadomestila pogodbo iz 1859. leta, ima mnogo jako ugodnih določb za nemške trgovce.

Minulo je že precej časa, ko so na konferenci v Berlinu diplomatje položili temelj novej kongijske državi. Od tačas je belgijski kralj, kot kongijski vladar že imenoval ministre za kongijsko državo. Samo mesto generalnega guvernerja še dosedaj ni izpolneno. Kakor čujemo, bode pa v kratkem imenovan znani afriški potnik Stanley generalnim guvernerjem. On je za ta posel gotovo najsposobnejši.

Dopisi.

Iz Šent Vida nad Vipavo 27. decembra.

Kar je bilo v Vašem cenjenem listu objavljenega glede razdelitve novcev, namenjenih po povodnji poškodovanim Šent-Vidske županije, to stoji, kajti ni ga glasu, ki bi mogel to ovreči, kar je bilo razglašeno.

Tudi ste naznanili, da je šla četvorica zaupnih mož v tej zadevi v Ljubljano, da bi dobila pri dotičnih dostojanstvenih oblastvih zadoščenja proti krivici, ki se je pri razdelitvi godila, posebno pa še prositi prevzvišenega knezoškofa, da bi v to pomogel, da se Šent-Vidska župnija znebi obče nepriljubljenega župnika Tomažiča. Polni zaupanja do teh oblastev pričakovali smo mirno rešitve in nesmo še obupali, da se bode krivici na palec stopilo.

Kdor ima čisto vest, temu se ni bati sodb, kdor pa se v krivici zapopadenega čuti, ta je vznemirjen in otepa okolu sebe, češ, da se bode otrešel tega, kar ga slabi pred svetom in pred lastno vestjo, kolikor je še ima.

Znano je, da mirnejšega, cesarskim in duhovskim oblastvom bolj udanega ljudstva naša dežela nema, nego so prebivalci Vipavske doline, in vendar kaj smo tukaj doživeli?

Na sveti večer k polnočni maši spremljala sta dva žandarja z nasajenimi bajoneti našega župnika na kratkem potu od doma do cerkve.

Vprašamo, zakaj se je to zgodilo? Naše ljudstvo, cela Vipavska dolina je mirna, bogaboječa, najmanj zlodejstev more statistika nam dokazati, in vendar se je pri nas dogodilo, kar bi bilo komaj pri divjakih verjetno!

Na dan z resnico in pravico! Zakaj ne posežeta oblastvi, do katerih se je naša deputacija o rnila, mej nas in zakaj ne pokažeta Jone, ki razburja valove v mirni naši dolini?

Smo se li mi Vipavci spremenili, ali je pa doslednost našega glasovitega župnika dospela do vrhunca?

Pokazali smo s prstom grm, v katerem zajec tiči, naznanili smo čuden prizor svetega večera in pričakujemo z mirno vestjo sodbe.

Iz Ormoškega okraja 26. decembra. [Izv. dop.] Čudeži se sicer dandanes več ne godé, pač pa doživimo marsikaj, čemur nečemo zaslužene imena dati. — Zares, mi živimo v dobi, ki nas vsaki hip z raznimi dogodjaji na političkem in narodnem polju iznenadja, o katerih se proti dočičnikom ne moremo izogniti vzdihljaja: Bog! odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.

Žalibog, da si je za take vzdihljaje osoda ravno izvolila naš okraj in da smo v kratkem času morali že trikrat tako zdihovati in to ne zbog kakih malenkostij, o katerih bi seveda ne zinili, ne, ampak zbog dogodkov, ki skrunijo naš naroden čut, ki nas žaliyo na naši narodni časti in ki so sposobni sramotiti naroden značaj našega okraja.

Ni še dolgo temu, ko je naše okrajno učiteljsko društvo, koje smo zbog tega, da je odločna večina udov narodnih učiteljev in večina podpornih udov iskrenih narodnjakov našega okraja, prištevati k svojim, nas osramotilo z imenovanjem zagrizenega nasprotnika, c. kr. okr. nadzornika gosp. Rannerja svojim častnim udom, in upali smo, da nas to društvo v prihodnje s takimi čini več ne preseneti, a varali smo se, kajti ravno slišimo, da je to društvo pri zadnji skupščini sklenilo, zbog neke čudne, učiteljski stan žaleče, sicer pa popolnem neškodljive povesti nasprotovati najsijajnejemu našemu društvu, da hočejo „das Kind mit dem Bad ausschütten“. (Kdor proti temu društvu ruje, pač ni narodnjak. Drugi narodi nas zavidajo na tem društvu, mi pa da bi sami sebe skupili.) Je li ta čin opravičen, prepuščam v razsodbo občinstvu, in obžalujem samo to, da naše učiteljstvo prezira za sluge družbe sv. Mohora za narod slovenski. — Tolaži pa nas to, da taki naskoki ne bodo družbi sv. Mohora prav nič škodovali in naša skrb mora biti, da vsak to z eminentnimi zaslugami odičeno družbo povsod priporoča in zanj deluje. — Da pa naše narodno učiteljstvo tako sodi, se reče toliko, kakor v svojo lastno skledo pluvati.

Te dve blamaži za naš okraj nesta zadostovali, kajti „v tretje gre rado“ in tako se je tudi zgodilo. — Kdo pa bo si tretjo blamažo nakopal, o tem se je mnogo govorilo. Od našega učiteljskega društva zbog skromne udeležbe pri skupščinah ipak ne moremo tako neusmiljeni biti, da bi terjali še tretjo blamažo, da pa na vsak način do „tretjega“ gre, češ, „alle guten Dinge sind drei“, so se tega hvaležnega (?) čina poprijeli naši okrajni zastopniki, na čelu njim Središčani s svojim županom g. Čulekom. — No, ker se je s tem činom, kateri v naslednjih vrstah navajam, tretja blamaža izvršila, smo za jednake „komedije“ za bodočnost brez strahu; taki dogodjaji nas sedaj ne bodo več „preganjali“, ker mera je polna.

Sedaj pa k stvari.

Dne 27. decembra je zboroval naš okrajni odbor in potem ravna ta dan okrajni zastop. — Kakor znano, je Ormoška mestna občina šele pred kratkim položila občinske račune za leta 1881, 1882, 1883 in 1884. Pri računu za leto 1881 našel je okr. odbor izdatek od 20 gld. za nemški šulferajn, kateri okr. odbor na podlagi §. 64 občinskega reda ni mogel odobriti, temveč je jednoglasno sklenil, občnemu zboru okr. zastopa predlagati, da se ta izdatek izbriše. — Ta predlog je predsednik gosp. dr. Geršak tako stvarno in temeljito zagovarjal, da so navzočni protektorji nemškega šulferajna, c. kr.

okr. glavar Premerstein, župan Ormoški Kada in dr. Petovar (?) slutili potrebo, potegniti se za do-brote (?) nemškega šulferajna, kakor da bi šlo za njihovo debelo kožo. C. kr. okr. glavar, kateri je, ne vemo iz katerih vzrokov in po kateri pravici mnogo govoril, hvalisal je delovanje nemškega šulferajna s tako navdušenostjo, da smo mislili, da to ni vladni zastopnik, ampak sam dr. Weitlof. — Mej svojim govorom je tudi nekaj istine povedal, namreč, da je nemški šulferajn oficijalno nepolitiško društvo, ter da ima zvezo z nemškim šulferajnom izven naše države. — G. Kada je povedal, da je znesek od 20 gld. za nemški šulferajn majhen, ter obljubil, da bo občina ta znesek s „šparanjem“ drugje (menda pri g. Kosolu) prihranila. — Dr. Petovar ni hotel, ali ni znal družega povedati, kakor da je pri občinskem odboru leta 1881 proti tem 20 gld. bil, a da bo zdaj pri okrajnem zastopu za odobrenje tega zneska glasoval. — Čudno! —

Nekaterim navzočnim kmetskih zastopnikov stvar ni bila jasna in mislili so, da društvo, katero sam c. kr. okr. glavar tako v deveto nebo povzdiguje, ne more biti slabo in glasovali so za odobrenje tega zneska. — Proti so glasovali biseri naših kmetovalcev: Meško, Ivanuša, Hanzeleč in Simovič. Da pa so Središčani (razen g. Robiča in Zadravca), katerim je strupeno delovanje nemškega šulferajna znano, za odobrenje tega zneska glasovali, to nas je tužno iznenadilo, in ravno ti glasovi so odločili, da je predlog okr. odbora za zbrisanje teh 20 gld. pal in to je tista tretja blamaža in preblazena blamaža. — Ta nepričakovan izid se je hitro po mestu izvedel in marsikateri ni hotel verjeti istinitosti tega, češ, da ze tak dogodjaj spodobi le za „prvi april“ ali pa za „pust“.

Poprej, ko je prišel ta „judežev groš“ pri okr. zastopu v razpravo, sta vsled nujnih opravil od zborovanja odšla gg. dekan Schwinger in dr. Žizek, ker mislila sta, da so Središčani na naši strani, ter da pri glasovanju brez njihovih glasov zmagamo, in to tem bolj, ker je Središki župan g. Čulek pri odborovi seji proti odobrenju „judeževih grošev“ glasoval. A kako smo se varali! — Središčani simpatizujejo z nemškim šulferajnom! Jeli to mogoče? Tako glasovanje je le iz dvojnih vzrokov mogoče in sicer mora pri takih možeh (če še smemo v tem slučaju o možeh govoriti) biti naroden čut slabo ukoreninjen, da ga pri tako imenitem vprašanju zatajijo, ali pa, da se prepustijo uplivom naših nasprotnikov. — V obeh slučajih tako ravnanje ni možato, ni značajno. — Ljudje, ki so danes voda, jutri krop, ki rečejo danes belo, jutri črno, ki obračajo plaš svojega prepričanja po vetru kakega mogotca, to neso možje; za take ne mara noben narod, še manj pa slovenski narod, ki potrebuje v borbi za svoj obstanek in za odvrčanje pretečih mu nevarnostij mož, ki stojijo, kakor steber vsak na svojem prostoru. Ko bi imeli povsod take narodne zastopnike, kakor kažejo navedeni slučaji, potem bi morali vzdihniti: Joj tebi, ubogi slovenski narod.

To se nam je zdelo potrebno povedati brez osebnosti in brez strasti. — Rajši bi to sramoto doma zadušili, a spoznali smo, da bi taka tajnost koristila le našim nasprotnikom.

Hvala Bogu, da je naroden čut v našem okraju vsled dobrega neumornega vodstva tako globoko ukoreninjen, da rečeni dogodjaji ne morejo imeti za narodno disciplino neugodnih posledic. — Vsekako pa si ob priliki novega leta iz srca želimo, da nam v bodoče ne bi bilo treba, se s taki tužnimi prizori baviti, ampak, da bomo mogli poročati samo to, kar bo v srečo in čast našega okraja in celega slovenskega naroda.

Iz Šmartna pod Šmarno goro 28. dec. (Poddružnica družbe sv. Cirila in Metoda. — Pošta.) Uverjen sem, dragi bralec, da nesi še bral dopisa izpod Šmarne gore. Evo, tu Ti podajem jednega. Povsodi ustanovljajo še podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. Tudi pri nas osnovala se je taka podružnica. Po mnogem trudu gg. Iv. Žvana, tukajšnjega duhovnega pomočnika, in Iv. Malenškega, zbralo se je v dan sv. Štefana v farni šoli precejšnje število občanov, da bi se osnovala podružnica, kar se je seveda tudi zgodilo.

Pridobila je podružnica takoj prvi dan do sedemdeset udov. Volilo se je takoj tudi načelstvo. Pohvalno je, da se je precej mladeničev, ne le iz domače, temveč tudi iz sosedne občine Skaručine,

upisalo za letnike. Dohajajo pa še vedno novi družabniki, tako, da je upati, da bode imela naša podružnica do malega sto ali še več družbenikov. Seveda je še mnogo takih, ki bi se lahko upisali, toda ti raje sedé v krčmi pri žganji. Upajmo, da se tudi vzdramijo, ter pristopijo k družbi, koja je toli koristna posebno našej zapuščeni občini. Kdor ne more biti letnik, naj vsaj pristopi podpornim udom.

Snuje se tudi neko dekliško društvo. Misel je hvalevredna, toda za to društvo ni veliko upanja iz mnogih vzrokov. Morda se vendar osnuje, — upajmo.

Pri tej priliki naj omenim še naše pošte, ako jo smem tako imenovati. Prinaša nam iz bližnje pošte stara žena pisma, toda tako neredno, da dobivamo pisma še le, ko so že dva ali več dnij ležala na njenem domu. Zraven zahteva tudi od vsakega pisma, kolikor se jej dozdeva. Ako dobiš denarno nakaznico, moraš jej dati desetico, češ, vsaj si dobil denar. Naj bi ta posel oddala bližnja pošta v Št. Vidu kakej drugej mladej osobi, ki bi bolj to potrebovala in nam bi pisma bolj redno donasala.

Domače stvari.

— („Ljubljanski list“), večerna priloga deželnemu uradnemu časniku, prenehal bode koncem tega leta. Tako vsaj se nam poroča iz verdostojnega vira.

— (Nova glagolska maša) pela se je v 8. dan t. m. v Frančiškanski cerkvi v Krku. Uglasbil jo je g. Kosovel. Maša je nekda jako lepa in zložena za zbor v cecilijskem ritmu.

— (Umrli) je 26. t. m. g. Makso Šeber, tiskar in bukvozevec v Postojni.

— (Gosp. Davorin Jenko) prišel je na kratek obisk iz Belega grada v Ljubljano, a se danes zopet vrnil. Pravil nam je mej drugim, da se bode gledališče v Belem gradu danes teden zopet začelo. Predstavljal se bode v ta dan „Kovač“ (Le Maître de la Forges). Zaradi tega vrnila se je tudi gospica Nigrinova, ne da bi bila nastopila na našem odru, na kar smo se že bili veselili.

— (Občni zbor Čitalnice Ljubljanske) bil je na sv. Štefana dan. Udeležitev bila je le srednja. Zategadelj je prvosednik dr. vitez Bleiweis Trsteniški opravičeno poudarjal, da se društvo čitalnično ne razvija tako, kakor bi se smelo pričakovati. Narodni živelj v Ljubljani stalno narašča, ne tako pa društveno življenje, kajti mnogokrat se čuje in čita, da smo dobili tega ali onega c. kr. uradnika, c. kr. profesorja narodnjaka, a narodna društva, narodno življenje nema od teh prišlecev niti najmanjše hasni, ker se nikjer ne udeležujejo. V enakem zmislu izrazil se je prof. dr. Požar, ki je v jako zgovornih besedah pojasnil hibe našega društvenega življenja. O poročilu tajnika E. Laha in blagajnika F. Kadilnika, ne bomo danes govorili, ker dobi itak vsak član obe poročili tiskani v roke in ker bomo o svojem času priobčili važnejše podatke. Tajniku in blagajniku izrekel je zbor zaslužen toplo zahvalo. Kakor druga leta, naročila bode čitalnica tudi letos 10 izvodov „Mira“. Pri posamičnih nasvetih oglašili so se gg. Hudnik, V. Valenta itd., ker pa ni bilo stvarnega sklepa, ni da bi o tej debati govorili. Potem bila je volitev. Izvoljeni so v odbor: dr. vitez Bleiweis Trsteniški, Mih. Pakič, E. Lah, Fr. Kadilnik, Fr. Drenik, A. Jeločnik, Alfred Lednik, Srečko Noll, Rohrmann Zmagoslav, Srečko Stegnar, Valenta Vojteh, dr. V. Gregorič, A. Trstenjak, A. Zagorjan, Ivan Rodé.

— (Vabilo k Silvestrovi veselici,) katero priredi narodna čitalnica Ljubljanska dne 31. decembra 1885 v zgornjih društvenih prostorih. Vspored: 1. „Sodba ali kmeta in kukavica“. Opereta v 1 dejanji, uglasbil Schäffer. Na glasoviru spremljuje vitez Janušovsky. 2. Suppé: Ouvertura iz „Lehke konjice“, godba. 3. Bartl: „Venec štajerskih pesnij“, godba. 4. Auber: Mešani zbor iz opere „Nema iz Portici“ s tenor- in bas-solo; solista gospoda Razinger in Paternoster. 5. Wagner: Uvod in zbor iz opere „Lohengrin“, godba. 6. Renard: „Pesen za piston“, godba. 8. Suppé: „Ljubzen brez policijskega dovoljenja“, humoristični zbor s spremljevanjem glasovira itd. 8. Hammi: „Spomini na Tannhäuserja“, godba. 9. Genée: „Valček An iz opere Kanon“, godba. 10. Smetana: Mešani zbor iz opere „Prodana nevesta“ s spremljevanjem glasovira. 11. Tittl: Ouvertura iz „Riharda

III. 4. godba. 12. Loterija. 13. Pozdrav o polunoči. Po končanem programu Plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustop je dovoljen izključivo le č. gg. društvenikom. Čitalnični odbor.

— (Vabilo k Silvestrovi veselici.) katero priredi slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ dne 31. decembra 1885 v prostorih restavracije „Hôtel Europa“. Spored: 1. Tovačovski: „Straža na Višehrad“, zbor. — 2. Deklamacija. — 3. Vilhar: „Popotna“, zbor. — 4. * * * „Solza“, tenor-samospev s spremljevanjem glasovira. — 5. Kocijančič: „Njega nij“, zbor z bariton-samospevom. — 6. Mašek: „Kaj od mene preč ok“, „Drug ti skrbno nastavlja mreže! „Da ne smem si ukazala“. Tenor-samospevi s spremljevanjem glasovira, zložil A. Stöckl, poje g. Ivan Meden. — 7. Bach: „Romanca“ za lovski rog s spremljevanjem glasovira. 8. Komično berilo. 9. Razinger: Za goro solnce zahaja“, zbor z bariton-samospevom. 10. Tombola. — 11. „Pozdrav novemu letu“. — 12. Ples. — S posebne prijaznosti sodeluje pri tej veselici g. Ivan Meden. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Slavno občinstvo se uljudno prosi, da do 11. ure ne puši. — Ustop za člane prost, za neude 30 kr. za osobo. — P. n. prijatelji društva se prosijo darove za dobitke, namenjene za tombolo, blagovoljno izročiti g. predsedniku A. Jeločniku. — K tej veselici vabi najuljudneje vsa narodna društva, ter prijatelje delavskega stanu in narodnega napredka odbor.

— (Za podjetnike,) ki so prevzeli uravnanje Save nad Zalogom, izmisli si je neki hudomušnik veselico na Silvestrov večer pri g. Levci v Dolu, za katero je slavni Strauss zložil dva nova komada: „Save-Walzer“ in „Zguba-polka“. Kljub hudemu mrazu nekaterim dovtip še ni zamrznil.

— (Morilec vjet.) Dne 15. novembra t. l. bil je v Landshutu žandar ustreljen in morilec je pobegnil. Zločinstvo razglasilo se je tudi v policijskem listu za Kranjsko in naši redarji zapamtili so si dobro znamenja popisanega morilca. Policaj Orehek prijel je vsled tega v Gosposkih ulicah človeka, ki se mu je sumen zdel in ki ni imel družega izkaza, kakor vsprejemno knjižico veteranskega društva v Landshutu, ki se je glasila na ime Jurija Eignerja. Policijski komisar g. Kavčnik povprašal je takoj brzojavno pri sodnji v Landshutu o osobi Jurija Eignerja. Došel je odgovor, da je Jurij Eigner še v Landshutu, da mu je pa v noči, predno je bil žandar ustreljen, nekdo vsprejemno knjižico veteranskega društva ukradl. Sploh pa se je naglašalo, da je vjeti človek gotovo morilec žandarja, da se piše Fölker ali pa Viljem Rote in da se bode najgostveje spoznal, ako se preišče, ker je na rokah in na prsih „tetoviran“. Pri preiskavi so se ta znamenja res našla in konstatovano se je, da je vjeti človek res morilec žandarja v Landshutu. Danes izročili so ga sodnji.

— (Ujeta tatica.) Lani pokral je neznan tat v kazini mnogo stvari. Posebno veliko škodo so imeli: gospa Oswaldova, g. Verhasy in dekli Merčun in Kleindienst. Zadnje dni pa je policija izvedela, da je tatvino izvršila dekla Kleindienst sama in res se je večina pokradenega blaga našla pri njej. Mestna policija jo je prišla in zaprla in, ko je tatvino priznala, oddala jo je deželni sodnji.

— (Porotna zasedanja) v prihodnjem letu začno se v Trstu v 8. dan februarja, v Gorici v 9. dan februarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 29. decembra. „Journal de St. Petersburg“ odločno zanikava misijo generala Vojejkova v Sofiji.

London 29. decembra. „Times“ imajo poročilo iz Washingtona: Govori se, da predsednik ukrepa, da bi se imenoval nov poslanik Zjedinjenih držav za Dunaj.

Bukurešt 29. decembra Bivši poslanik v Parizu Pherekyde imenovan ministrom za vnanje zadeve.

Sofija 28. decembra. (Poročilo Havasovo.) Srbi so prelomili pogoje premirja, ker so srbske čete, predno je pretekel petdnevni rok, zasele po Bolgarih izpraznjeni Piro, streljale na ondu zaradi redu nastavljenega žandarja in dva žandarja ranile. Žandarji se protestovali, potem pa se umaknili. V tej zadevi izročila se je vlastim nota, v kateri se zahteva zadoščenja.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Beligrad 28. decembra. Srbska oblastva vzela so večeraj Piro v posest.

Beligrad 28. decembra. Bolgarske čete so Piro popolnem opustošile in vse odnesle, celo veliki zvon. Kakor pripovedujejo prebivalci, vršilo se je opustošenje malo pred odhodom. Kralj podaril je v imenu kraljiča 5000 frankov za reveže v Piro. S kraljevim ukazom odredilo se je izjemno stanje za Pirotski okraj.

Paris 28. decembra. Kongres izvolil je Grevyja predsednikom. Oddalo se je 589 glasov, izmed katerih jih je bilo 68 za Brissona, 14 za Freycineta, 10 za Dela Forge, 27 za razne kandidate, 13 pa praznih. Ko se je naznanilo, da je Grevy zopet izvoljen, začulo se je odobravanje v sredini in na levi. „Tems“ piše, da je Brisson sestavo kabineta odklonil. Ako pri tem ostane, nadejati se je kabineta Freycinetovega.

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ bolezni izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega, na to obračati največ pozornost. Našim preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti taka sredstva, katera hitro in brez zlih posledic čistijo kri, krepé njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odlikovana z redi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vspehom bolezni, ki izvirajo iz spridene krvi (brez živega srebra), žalostne posledice skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, še tako zastarane rane, grinte, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakulje odstranimo po posebni metodi, celo pri otrocih v malo urah. Kilove ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilove, sicer počasi ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnim popisom bolezni s pošto znamko za odgovor. (709-4)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Zahvala.

Za gasilno orodje tukajšnje prostovoljne požarne brambe so darovali:

Gosp. H. Halbensteiner, trgovec v Ljubljani	5 gld. — kr.
„ Jakob Milavec, krčmar	5 „ — „
„ Anton Pavčič, trgovec	3 „ — „
„ Lorenc Zdvar	3 „ — „
„ Josip Jereb, župnik v pok.	2 „ — „
„ Fran Leskovic, komi	2 „ — „
„ Neimenovan	1 „ — „
„ N. Baltavzer	— „ 30 „
„ Ivan Mazi, posestnik v Gorici	7 „ — „
„ Fran Cvar, trgovec v Preserji	5 „ — „
„ Josip Petelin, posestnik v Preserji	5 „ — „
Vkupaj	38 gld. 30 kr.

Za blage darove izrekata v imenu društva zgornj omenjenim gospodom dobrotnikom najtoplejšo zahvalo

Prostovoljna požarna bramba v Preserji, dne 26. decembra 1885.

Mat. Mazi,
denarničar.

J. Marn,
načelnik.

Trgovi:

28. decembra

Pri stizani: Meč z Dunaja. — Curapis iz Trsta. — Spielman z Dunaja.

Pri zlati: Oreschnik z Dunaja. — Baron Lazzerini iz Grada. — Baron Szegedy iz Budimpešte. — Scarini iz Trsta. — Mošek iz Kranja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. dec.	7. zjutraj	744.86 mm.	— 9.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	747.23 mm.	— 7.4° C	sl. szh.	megla	
	9. zvečer	749.89 mm.	— 13.0° C	brezv.	megla	
28. dec.	7. zjutraj	748.59 mm.	— 12.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	745.30 mm.	— 8.2° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	743.82 mm.	— 12.8° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura — 10.0° in — 11.8°, za 7.2° in 5.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 29. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 25 kr.
Srebrna renta	83 „ 55 „
Zlata renta	110 „ 25 „
5% marcna renta	100 „ 25 „
Akcije narodne banke	870 „ — „
Kreditne akcije	247 „ 20 „
London	126 „ — „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 98 „
C. kr. cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	61 „ 90 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 127 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 170 „ — „
Ogrska zlata renta 4%	100 „ 85 „
„ „ papirna renta 5%	92 „ 30 „
5% štajerske zemljišč odvez oblg.	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 „ 50 „
Zemlj. oblg. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126 „ — „
Prior. oblg. Elizabetine zapad. železnice	115 „ 50 „
Prior. oblg. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld. 180 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 104 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	197 „ — „

Zahvala.

Globoko ginjena od mnogobrojnih dokazov sočutja mej boleznijo in o smrti nepozabljenega, preljubljenega mi soproga, gospoda

JAKOBA PETERMANNA,

c. kr. davk. adjunkta,

izrekam v svojem in v imenu sorodnikov najtoplejšo zahvalo vsem prijateljem in znancem, ki so mi skazovali svoje sočutje, posebno pa še c. kr. uradnikom, predstojnikom in kol-gom predraztega ranjcega, gg. pevcem in darovateljem lepih ven-cev, slavni požarni brambi, gg. meščanom in dru-gim, ki so ga spremlili k zadnjemu počitku.

V Loki, 24. decembra 1885.

(761)

Žalujoča soproga.

Postano.

(7-45)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče pice,

I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevino I želudca boleti grkljana I proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Št. 21.606.

Razglas.

(759-2)

Ker se je te dni prikazala v Trstu kolera in že tudi zahtevala nekaj žrtv, opozarja se p. n. občinstvo nujno, vsakega prišleca iz Trsta, katerega vzame v zasebno stanovanje, nemudoma naznaniti policijskemu oddelku mestnega magistrata, da se more v interesu občinstva ukreniti, kar je potrebno proti koleri in nje razširjanju.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 25. dan decembra 1885.

Komi

z dobrimi spričali in zmožen slovenskega in nemškega je-zika **vsprejme se takoj** v trgovino s specerijo in želez-nino na deželi. — Poblže se zve pri upravnistvu „Sloven-skega Naroda“. (756-1)

Erven Lucas Bols,

c. k. dvorni zalagatelji,
k. nizozem. dvorni zalagatelji,

ustanovljeno leta 1575,

katerih specialitete:

Amsterdam,

Curacao - Anisette, se dobi v prvih prodajalnicah v (Curacao-sko aniško žganje) deželi. (534-17)

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glav-bolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skaženem želodcu, pomankanju slasti do jedij, jetrnih in obistnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr.; jeden zavoij s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoij se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (650-9)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CHAMPAGNE
AYALA & Co.

Glavna zaloga v Ljubljani pri
g. PETER LASSNIK-u.

Varstvena znamka.

Velika partija 1 (788-125)
ostankov sukna

(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.

Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorci proti pošiljati marke za 10 kr.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.